

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.
№ 70.
9 sierpnia 1920.

Treść:	461. Ustawa z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich	1222
	462. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku o wykonaniu reformy rolnej.	1229
	463. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku w sprawie unieważnienia zarządzeń b. władz okupacyjnych niemieckich w przedmiocie uprawnień górniczych na obszarze b. Królestwa Kongresowego	1237
	464. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku w sprawie rozszerzenia pełnomocnictw Ministra Przemysłu i Handlu do wyłączenia ziemi i powierzchni gruntów dla celów górniczych na obszarze b. Królestwa Kongresowego	1238
	465. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych kategorii wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych.	1239
	466. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku o zmianie cen za dostarczanie energii elektrycznej	1240
	467. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku	1242
	468. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 roku o tymczasowych środkach dla sfinansowania reformy rolnej	1243
	469. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 roku o podwyższeniu podatku domowo-klasowego na obszarach byłego zaboru austriacko-węgierskiego.	1244
	470. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 roku o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach byłych zaborów austriackiego i rosyjskiego .	1245

471. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 19-go lipca 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Zdrowia Publicznego do zawieszenia na czas wojny mocy obowiązującej art. 6 ust. 2, ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.	1246
472. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o zajęciu ropy (oleju skalnego), obowiązujących na obszarze b. zaboru austriackiego	1247
473. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie egzaminów sądowych.	1247
474. Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 9 lipca 1920 roku o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21	1249
475. Rozporządzenie Wykonawcze Ministra Skarbu, wydane na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1920 roku Dz. Ust. № 70 w przedmiocie zmiany przepisów o zajęciu ropy.	1258
476. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie przydziału ropy bruttoj i ustalenia cen maksymalnych.	1259

461.

U S T A W A

z dnia 6 lipca 1920 r.

o organizacji urzędów ziemskich.

Zadania Urzędów Ziemskich.

Art. 1. Zadańm urzędów ziemskich jest przeprowadzenie i utrwalenie nowego ustroju rolnego w myśl zasad uchwały Sejmu z 10 lipca 1919 r. (Dz. Urz. Min. Rol. i Dóbr Państw. № 13) na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Główny Urząd Ziemski.

Art. 2. Na czele urzędów ziemskich stoi Główny Urząd Ziemski, który wykonuje kierownictwo i nadzór we wszystkich sprawach, dotyczących ustroju rolnego.

Art. 3. W szczególności należą do zakresu działania Głównego Urzędu Ziemskiego:

- a) przygotowywanie projektów ustaw w przedmiocie przebudowy i regulacji ustroju rolnego,
- b) wykonywanie ustaw, dotyczących tej przebudowy, a mianowicie:
- c) zapewnienie potrzebnej do państwowej parcelacji i kolonizacji ilości ziemi, jej rozparcelowanie i skolonizowanie,
- d) regulowanie spraw, dotyczących ustroju gospodarstw rolnych, jako to: scalania gruntów, układu służebności, podziału gruntów wspólnych,
- e) regulowanie obrotu ziemią,
- f) organizacja urzędów ziemskich, jakoteż sprawy, dotyczące Urzędu Osadniczego w Poznaniu (Komisji Osadniczej, b. pruskiej Komisji Kolonizacyjnej w Poznaniu) z zastrzeżeniem postanowień przejściowych, Komisji Agrarnych w b. zaborze austriackim oraz instytucji dla tworzenia włości rentowych na ziemiach polskich b. zaboru pruskiego i austriackiego,

- g) likwidacja spraw oddziałów b. rosyjskiego Banku Włościańskiego na ziemiach polskich,
- h) sprawy polskiego Państwowego Banku Rolnego oraz inne sprawy, mające na celu sfinansowanie reformy rolnej, a to w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu,
- i) inne sprawy, przekazane Głównemu Urzędowi Ziemskiemu bądź przez obowiązujące już ustawy i rozporządzenia, bądź przez ustawy i rozporządzenia w przedmiocie reformy rolnej wydać się mające.

Art. 4. Sprawy, przekazane niniejszą ustawą (art. 3) Głównemu Urzędowi Ziemskiemu, wyłącza się tem samem z zakresu działania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz innych Ministerstw, a prawa i czynności, dotąd przydzielone w tych sprawach Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wykonywać ma Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego z tem, że w sprawach, związanych z wytwórczością rolną, będzie Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego działać w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 5. Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Prezydenta Ministrów. Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego ma w sprawach służbowo-państwowych charakter Ministra i bierze udział w posiedzeniach Rady Ministrów w sprawach, dotyczących zakresu działania Głównego Urzędu Ziemskiego.

Art. 6. Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego kieruje działalnością urzędów ziemskich i sprawuje nad nimi nadzór służbowy.

Art. 7. Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego zastępuje w jego czynnościach i prawach lub spełnia czynności, przez niego mu przydzielone, wiceprezes Głównego Urzędu Ziemskiego, mianowany przez Naczelnika Państwa na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, przedłożony przez Prezydenta Ministrów. Innych urzędników Głównego Urzędu Ziemskiego mianuje Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego do kategorii V włącznie, urzędników zaś wyższej kategorii — Naczelnik Państwa na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, przedstawiony przez Prezydenta Ministrów.

Główna Komisja Ziemska.

Art. 8. Przy Głównym Urzędzie Ziemskim urzęduje Główna Komisja Ziemska.

Do kompetencji jej należy:

- a) orzecznictwo w sprawach, przekazanych jej przez ustawy i rozporządzenia lub oddanych do jej rozpoznania przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego,
- b) opinjowanie w sprawach, wymagających jej opinji w myśl ustaw i rozporządzeń, lub na żądanie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego,
- c) rozstrzyganie w II i ostatniej instancji odwołań, wniesionych od orzeczeń Okręgowej Komisji Ziemskiej przez strony lub przez Prezesa Okręgowej Komisji Ziemskiej.

Art. 9. Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego jest z urzędu Prezesem Głównej Komisji Ziemskiej. Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, przedłożony przez Prezydenta Ministrów.

Prezes lub w jego zastępstwie wiceprezes Głównej Komisji Ziemskiej przewodniczy na posiedzeniach komisji i reprezentuje komisję na zewnątrz.

Art. 10. W skład Głównej Komisji Ziemskiej wchodzi prócz Prezesa, względnie wiceprezesa, Głównej Komisji Ziemskiej z głosem stanowczym:

1) dwaj członkowie z pośród zawodowych prawników, a to jeden sędzia sądu apelacyjnego i jeden adwokat, względnie ich zastępcy również z pośród sędziów apelacyjnych i adwokatów, delegowani przez Ministra Sprawiedliwości,

2) jeden członek, względnie jeden zastępca, mianowany przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z pośród osób, posiadających wyższe wykształcenie rolnicze,

3) jeden członek, delegowany przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z pośród urzędników Głównego Urzędu Ziemskiego, posiadających uzdolnienie na urząd sędziowski,

4) sześciu członków, względnie 6 ich zastępców, delegowanych przez Sejm Rzeczypospolitej na wniosek Sejmowej Komisji Rolnej z poza grona posłów, a to 3 z pośród rolników z małej własności, 2 z pośród bezrolnych robotników rolnych i 1 z większej własności.

Ponadto Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego ma prawo delegować na posiedzenia Głównej Komisji Ziemskiej urzędników Głównego Urzędu Ziemskiego, jako referentów z głosem doradczym.

Członkowie Głównej Komisji Ziemskiej sprawują swój urząd przez lat 3, poczem mogą być ponownie mianowani lub delegowani na ten sam okres czasu.

Art. 11. Na posiedzenia Głównej Komisji Ziemskiej winni być wzywani wszyscy jej członkowie, a do ważności jej uchwał i orzeczeń konieczna jest obecność przynajmniej 6 członków. Uchwały i orzeczenia zapadają większością głosów obecnych członków; w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Art. 12. Orzeczenia Głównej Komisji Ziemskiej są ostateczne, a mogą być zaskarżone do Sądu Najwyższego tylko w wypadkach naruszenia przepisów prawa. Skarga ma być wniesiona do 60 dni od dnia, następującego po doręczeniu zacepionego orzeczenia. Skarga ta nie ma mocy wstrzymującej wykonalność tegoż orzeczenia. Prawo do wniesienia skargi przysługuje tylko stronie interesowanej. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym będą miały zastosowanie odnośne przepisy o postępowaniu cywilnem przed tymże Sądem.

Okręgowe Urzędy Ziemskie.

Art. 13. Władzami wykonawczymi w sprawach reformy rolnej, podległymi bezpośrednio Głównemu Urzędowi Ziemskiemu, są Okręgowe Urzędy Ziemskie. Ich liczbę, okręgi i siedzibę oznaczy Rada Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

Art. 14. Na czele Okręgowego Urzędu Ziemskiego stoi Prezes, mianowany przez Naczelnika Państwa na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, przedstawiony przez Prezydenta Ministrów.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego jest kierownikiem tegoż Urzędu, odpowiedzialnym za jego działalność przed Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego jest wreszcie przewodniczącym Okręgowej Komisji Ziemskiej.

Urzędników Okręgowego Urzędu Ziemskiego, pełniących czynności referentów, oraz urzędników kancelaryjnych od IX kategorii wyżej mianuje, na wniosek Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego, Prezes Głównego Urzędu

Ziemięskiego, zaś urzędników i pomocników kancelaryjnych od kategorii X niżej — sam Prezes Okręgowego Urzędu Ziemięskiego.

Art. 15. Do zakresu działania Okręgowego Urzędu Ziemięskiego należy:

a) regulowanie obrotu ziemią, a w szczególności parcelacji prywatnej zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami ustawy i wydanymi na ich podstawie rozporządzeniami Głównego Urzędu Ziemięskiego (art. 3 lit. e);

Okręgowy Urząd Ziemięski przejmie w swym okręgu kompetencję, przysługującą w myśl art. 10 rozp. Rady Ministrów z 1 września 1919 r. (Dz. Ust. № 73, poz. 428) istniejącym w b. zaborze austriackim na podstawie austr. ces. rozp. z 9 sierpnia 1915 r. (Dz. P. P. № 234) Krajowym Komisjom obrotu ziemią;

b) wydawanie stanowczych zarządzeń w sprawie państwowej parcelacji, osadnictwa, komasacji, układu służebności, tudzież podziału i regulowania wspólnot z zastrzeżeniem kompetencji, w sprawach tych Okręgowej Komisji Ziemięskiej przysługującej (art. 3 lit. d);

c) popieranie meljoracji, związanych z czynnościami, należącymi do zakresu działania Urzędów Ziemięskich, a to w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych;

d) wykonywanie czynności, dotyczących tworzenia zapasu ziemi potrzebnej do przebudowy ustroju rolnego w granicach i w myśl przepisów ustawy o parcelacji większych posiadłości ziemięskich, tudzież w myśl zarządzeń i instrukcji Głównego Urzędu Ziemięskiego;

e) wykonywanie prawomocnych uchwał, względnie orzeczeń, Głównej i Okręgowej Komisji Ziemięskiej;

f) inne sprawy, przekazane Okręgowemu Urzędowi Ziemięskiemu przez specjalne ustawy i rozporządzenia.

Art. 16. Przy Okręgowych Urzędach Ziemięskich urzędują Okręgowe Komisje Ziemięskie. Do ich zakresu działania jako pierwszej instancji należy:

a) rozstrzygnięcie wszelkich spraw spornych, wynikających z postępowania regulacyjnego przy scalaniu i zamianie gruntów, likwidacji serwitutów oraz podziału i regulacji wspólnot, o ile sprawy te w myśl obowiązujących ustaw nie są przekazane sądom;

b) orzekanie w sprawach przymusowego wykupu majątków ziemięskich, przeznaczonych na parcelację i przeprowadzenia oszacowania tych majątków podług obowiązujących przepisów prawnych;

c) rozstrzygnięcie innych spraw, przekazanych decyzji Okręgowej Komisji Ziemięskiej przez właściwe ustawy i rozporządzenia, lub podanych jej rozpoznaniu przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemięskiego;

d) wyrażanie opinii w sprawach, w których właściwe ustawy i rozporządzenia wymagają tej opinii, lub w sprawach, przekazanych Okręgowej Komisji Ziemięskiej w tym celu przez Główny Urząd Ziemięski albo przez Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemięskiego.

Art. 17. Członkami Okręgowej Komisji Ziemięskiej, prócz Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemięskiego, są:

a) sędzia sądu okręgowego lub tegoż zastępcy, mianowani przez Ministra Sprawiedliwości;

b) urzędnik, mianowany przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z pośród osób, posiadających wyższe wykształcenie rolnicze;

c) urzędnik Okręgowego Urzędu Ziemięskiego, delegowany przez Prezesa tegoż Urzędu, a posiadający uzdolnienie na urząd sę-

dziowski, oraz referent techniczny lub rolniczy tegoż Urzędu, wyznaczony przez Prezesa dla poszczególnych spraw;

- d) 6 członków i tyluż zastępców, powołanych przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, a to 3 z pośród rolników małej własności, 2 z robotników rolnych i 1 z większej własności na propozycje, przedstawione przez zalegalizowane (na podstawie zatwierdzonych przez rząd statutów istniejące) organizacje rolnicze Okręgu Ziemskiego, a więc także związki zawodowe robotników rolnych, a to przez każdą z nich w oznaczonej wyżej liczbie i stosunku.

Członkowie Okręgowych Komisji Ziemskich (prócz referentów technicznych i rolniczych lit. c) sprawują swój urząd przez 3 lata, poczem mogą być ponownie mianowani lub delegowani na ten sam okres czasu.

Art. 18. W razie potrzeby zastępuje Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego, jako przewodniczącego Okręgowej Komisji Ziemskiej, urzędnik Okręgowego Urzędu Ziemskiego, będący stałym członkiem komisji (art. 17 lit. c).

Art. 19. Na posiedzenia Okręgowej Komisji Ziemskiej winni być wzywani wszyscy jej członkowie, a do ważności jej uchwał i orzeczeń konieczna jest obecność przynajmniej 6 członków. Uchwały i orzeczenia zapadają większością głosów obecnych członków; w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Art. 20. Od przedstanowczych orzeczeń Okręgowej Komisji Ziemskiej mają strony prawo odwołać się do Głównej Komisji Ziemskiej w ciągu dni 14, a od stanowczych—w ciągu miesiąca, licząc od dnia, następującego po dniu doręczenia decyzji, o ile specjalne ustawy nie zawierają odmiennych postanowień.

Prawo odwołania przysługuje również w tych samych czasokresach Prezesowi Okręgowego Urzędu Ziemskiego. Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

Powiatowe Urzędy Ziemskie.

Art. 21. W miarę potrzeby będą tworzone na zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego powiatowe urzędy ziemskie. Kompetencja terytorjalna powiatowego urzędu ziemskiego rozciągać się będzie na jeden lub więcej powiatów. W powiatach, gdzieby urzędy te nie były zorganizowane—czynności ich spełniać będą urzędnicy, stale lub czasowo przez Okręgowy Urząd Ziemski w tym celu delegowani.

Art. 22. W skład powiatowych urzędów ziemskich wchodzi komisarze lub podkomisarze ziemscy, jako kierownicy tych urzędów, oraz potrzebna liczba urzędników.

Komisarzy i podkomisarzy ziemskich mianuje Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego, innych urzędników zaś Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego, względnie, Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego, zgodnie z zasadą, wyrażoną w art. 14 ust. 4.

Art. 23. Do zakresu działania powiatowych urzędów ziemskich (delegatów Okręgowego Urzędu Ziemskiego) należeć będą czynności wykonawcze i przygotowawcze, ustawami i rozporządzeniami oraz zarządzeniami i instrukcjami Głównego Urzędu Ziemskiego lub Okręgowego Urzędu Ziemskiego im przekazane.

Art. 24. Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego powoła do życia powiatowe komisje ziemskie, jako ciała doradcze. Zadaniem ich będzie przed-

kładać wnioski w sprawach, dotyczących reformy rolnej, powiatowym, względnie Okręgowym Urzędowi Ziemskiemu, wypowiadać opinię na żądanie urzędów ziemskich, tudzież współdziałać z nimi.

Art. 25. W skład powiatowej komisji ziemskiej wchodzi:

- a) komisarz lub podkomisarz ziemski, względnie delegat Okręgowego Urzędu Ziemskiego, jako przewodniczący;
- b) jeden członek, wyznaczony przez prezesa właściwego sądu okręgowego z pośród zawodowych prawników;
- c) dwaj przedstawiciele sejmiku powiatowego (rady powiatowej);
- d) starosta lub w jego zastępstwie referent rolny starostwa;
- e) sześciu przedstawicieli rolników, względnie ich zastępcy, a to trzech z małej własności, dwóch z bezrolnych i jeden z większej własności, powołani przez Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego na propozycje, przedstawione przez zalegalizowane (istniejące na podstawie zatwierdzanych przez rząd statutów) miejscowe organizacje rolnicze, a to przez każdą z nich w oznaczonej wyżej liczbie i stosunku.

Zastępcę przewodniczącego wybiera powiatowa komisja ziemska ze swego grona.

Art. 26. Do ważności posiedzeń powiatowej komisji ziemskiej konieczna jest obecność 7 członków, względnie ich zastępców, w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy, oraz przynajmniej trzech przedstawicieli rolników, powołanych według art. 25 lit. c. Uchwały komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów — rozstrzyga głos przewodniczącego.

Gminne Komisje Ziemskie.

Art. 27. W sprawach, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej na terenie poszczególnych gmin, współdziałać będą, jako ciała doradcze, gminne komisje ziemskie, złożone z przedstawicieli odnośnych rad gminnych, wybranych przez nie w liczbie 5 — 7 z pośród osób, znających stosunki danej gminy, względnie wsi.

Wykonanie i kontrola.

Art. 28. Władze i urzędy państwowe, jak również i samorządne, obowiązane są udzielać pomocy prawnej i współdziałać z urzędami ziemskimi w spełnianiu ich zadań.

Prawomocne orzeczenia komisji ziemskich mają znaczenie wyroków sądowych i zależnie od ich treści ulegają wykonaniu bądź to za pośrednictwem sądu, trybem przewidzianym przez ustawy o postępowaniu cywilnym dla wyroków sądowych, bądź też za pośrednictwem władz administracyjnych. Zarządzenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego ulegają wykonaniu trybem ogólnym, dla zarządzeń władz administracyjnych ustanowionym.

Art. 29. Do wykonania nadzoru nad instytucjami społecznymi, które w myśl obowiązujących ustaw i rozporządzeń podlegają kontroli Głównego Urzędu Ziemskiego, oraz ujednostajniania i ułatwiania ich działalności, Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego ustanawia specjalnych delegatów lub powierza te czynności Prezesom Okręgowych Urzędów Ziemskich.

Art. 30. Czynności delegatów, wymienionych w art. 29, ureguje osobna instrukcja, wydana przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

Przepisy przejściowe.

Art. 31. Znosi się istniejące w myśl Galicyjskich Ustaw Krajowych z dnia 9 grudnia 1899 r. (Dz. Gal. Ust. Kraj. 1900 r. № 18, 19 i 20) władze agrarne. Czynności byłej Komisji Agrarnej w Wiedniu przechodzą na Główny Urząd Ziemski, czynności Krajowej Komisji Agrarnej we Lwowie — na właściwe terytorjalne lub przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego oznaczone Okręgowe Urzędy Ziemskie; czynności miejscowych komisarzy agrarnych — na komisarzy ziemskich (art. 22), którym w sprawach komasacyjnych i działowo-regulacyjnych, obecnie będących w toku, nadaje się zakres działania miejscowych komisarzy agrarnych w rozumieniu Galicyjskich Ustaw Krajowych z dnia 9 grudnia 1899 r.

Art. 32. Przewidziane w ces. rozporządzeniu z dnia 1 maja 1916 r. (Austr. Dz. Pr. № 147) czynności b. Komisji Ministerjalnej dla operacji agrarnych przechodzą na właściwy Urząd Ziemski, zaś czynności zaprzysiężonych komisarzy miejscowych na komisarzy ziemskich (art. 22), którym w sprawach uregulowania stosunków posiadłości gruntowych w okolicy miejsc obwarowanych nadaje się zakres działania zaprzysiężonych komisarzy miejscowych w rozumieniu powołanego wyżej ces. rozporządzenia.

Art. 33. Postanowienia ces. rozp. z 9 sierpnia 1915 r. (Austr. Dz. Praw № 234) pozostają w mocy, dopóki nie zostaną zmienione albo zniesione z tem, że przewidziana w rozporządzeniu tem kompetencja krajowych Komisji Obrotu Ziemią przechodzi na Okręgowe Urzędy Ziemskie oraz, że w skład powiatowej Komisji Obrotu Ziemią w b. zaborze austriackim wchodzi z urzędu także powiatowy komisarz ziemski, względnie delegat Okręgowego Urzędu Ziemskiego, któremu przysługuje prawo odwołania się od orzeczenia powiatowej Komisji Obrotu Ziemią do Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Art. 34. Urząd Osadniczy w Poznaniu spełniać będzie funkcje Okręgowego Urzędu Ziemskiego, dopóki rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, nie postanowi przeprowadzenia reorganizacji tegoż Urzędu Osadniczego zgodnie z przepisami tej ustawy. Natomiast zaraz po wejściu w życie tej ustawy nastąpić ma reorganizacja istniejącej przy Urzędzie Osadniczym w Poznaniu Komisji przez ukonstytuowanie jej jako Okręgowej Komisji Ziemskiej zgodnie z art. 17—20 włącznie niniejszej ustawy.

Art. 35. Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego, o ile nie zostało postanowione inaczej, czynności b. komisarzy włościańskich przechodzą na komisarzy ziemskich (art. 22); czynności b. Urzędów Gubernjalnych do spraw włościańskich na Okręgowe Urzędy Ziemskie; czynności Urzędu do spraw włościańskich gubernji Królestwa Polskiego przy Wydziale Ziemskim rosyjskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych—na Główny Urząd Ziemski; czynności rosyjskiego Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie spraw ziemskich—na Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego; czynności II Departamentu rosyjskiego Senatu Rządzącego—na Sąd Najwyższy.

Art. 36. Rada Ministrów może zaprowadzić drogą rozporządzeń zmiany w ustawach, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach Państwa, celem ujednostajnienia ustroju władz i postępowania w sprawach komasacji, działów wspólnot i regulacji na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Sprawiedliwości.

Postanowienia końcowe.

Art. 37. Wykonanie tej ustawy poleca się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego oraz upoważnia się go do wydania rozporządzeń wykonawczych w przedmiocie postępowania i ustroju urzędów ziemskich w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, a o ile chodzi o b. dzielnicę pruską — również z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 38. Z chwilą ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego rozporządzenia wykonawczego do niniejszej ustawy tracą moc prawną: dekret Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego w przedmiocie Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich z dnia 11 października 1918 r. (Dz. Pr. № 11 poz. 22) oraz ustawa w przedmiocie utworzenia Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 22 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 63 poz. 376), wreszcie rozporządzenie Rady Ministrów z 6 września 1919 r. (Dz. Pr. № 76 poz. 436) w przedmiocie wyłączenia z pod kompetencji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych Urzędów Ziemskich oraz pozostających w związku z niem spraw i agend i przekazania ich kompetencji Głównego Urzędu Ziemskiego

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

T. Wilkoński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bujak

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

J. Kuczyński

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

462.

U S T A W A

z dnia 15 lipca 1920 roku

o wykonaniu reformy rolnej.

I. Zapas ziemi.

Art. 1. Na cele przeprowadzenia reformy rolnej w myśl uchwały Sejmu z dnia 10 lipca 1919 r. przeznaczają się do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego następujące grunty: